

TATA-TÓVÁROSI HIRADÓ.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI
ÉS
SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 5 frt —
Fél évre 2 frt 50 kr
Negyed évre 1 frt 25 kr.
A lap kiadóhivatala:
ENGLÄNDER KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

A lap szellemi részére vonatkozó küldemények a szerkesztőséghez czimezve küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk.

Hirdetéseket és előfizetéseket elfogad ENGLÄNDER JAKAB *
TATÁN, FÖTER

Komárommegye október 17-ki közgyűlése.

A meghívó szerént a közgyűlés tárgyat az újonnan kinevezett főispán Mélt. Rudnay Béla urnak fogadása és székfoglalása iránti intézkedés és határozat hozatala képezvén, elnöklő alispán Ngos. Szombathelyi Győző ur mint elnök bejelentette, hogy Mélt. Zuber József mindnyájunk által szeretett volt főispánunk a megyéhez bucsulevelet intézett s hogy ő Felsőge apostoli királyunk által Komárommegye főispánjává Mélt. Rudnay Béla ur nevezetett ki: — utóbbi a megyéhez intézett levelében tudatja, hogy állását — a Komárommegyében szokásos ünneplésséggel — október 25-én óhajta elfoglalni s a végből már 24-én Komáromba érkezend.

Bejelentette továbbá, hogy e két tárgyat összefüggőleg törvényes időben Fittler Gyula bizottsági tag egy indítványt adott be a közgyűléshez s azt felolvastatni rendelte.

Az indítvány szövege a következő:
Mélyen tisztelt Tekintetes Megye-bizottsági Közgyűlés!

Komárommegye közérzete mindig abban magaslott, hogy a politikai pártállást minden polgárai szabad alkotmányos jogának tartotta és tisztelte, s midőn annak nyilvánításában mindig szabad tért követelt s adott, közgyűlési, közadministrationális vitaalkotásaink sőt választásainkban pártnézet szerintem, soha nem dominált.

25 éven át nem találkoztunk — másutt annyira divatozó — főispáni túlkapásokkal

de mi is tanácskozásainkban páratlanul tiszteletben tartottuk főispánainkat, nehézállásuk elé akadályokat nem gördítettünk; s éppen ezen viselkedésünk folytán tudta a felsőbbség, hogy mi valamint erőszakoskodást nem tűrünk, úgy a tapintatos, előzékenyen és törvényesen viselkedő főispánt mint a törvényes magyar kormány képviselőjét tiszteljük és szeretjük, sőt emlékeiket is kegyelettel megőrizni szoktuk.

Most ismét hosszú idők után két ténynyel állunk szemben! Zuber József volt főispán ur ki 18 éven át ami igaz tiszteletünk s szeretetünk s nagyra becsülésünk tárgya volt, saját kérelmére, mint faradt vándor távozik s jólmegérdemelt nyugalomba vonul. — A törvényes magyar kormány által kinevezett új főispánunk Rudnay Béla ur közibénk érkezend terhes és fontos hivatalát átveendő.

E két tény két intézkedést tesz szükségessé.

Az első, hogy tisztelettel hajoljunk meg az igazi érdemek előtt melyeket Mélt. Zuber József megyénknek mindnyájunk által mindenkor tisztelt és szeretett főispánja magának szerzett s itt e közgyűlésünkben hozott egyhangu határozatunk által nyilvánítsuk s jegyzőkönyveinkben iktatva megörökítsük azon tiszta lélek s szívből jövő érzelmeinket: hogy Zuber József távozó főispán ur Komárommegye közönségének osztatlan tiszteletét, szeretetét és nagyra becsülését 18 évi hivataloskodása alatt a legnagyobb mértékben bírta s kiérdemelte s ezen érzelmeiből kifolyólag neki hálás

köszönetet s elismerést szavazunk s ezt tölmácsoló jegyzőkönyvi kivonatot neki az alispán ur által mint Komárommegye emléket megküldeni határozzuk.

A másik tény az új főispán Mélt. Rudnay Béla ur székfoglalása alkalmára teendő intézkedés.

Komárommegye csak a legközelebbi időben is oly egyhangu mozgalmat fejtett ki a főispáni kérdésben, hogy az ezen mozgalomból kiindult tanácskozási történet egyhangu kívánságot — bár teljesedésbe nem mehetett — feledni nem lehet nem szabad. Valljuk meg, hogy a főispáni kinevezés az első pillanatra, midőn az eddig nálunk ismeretlen nevet hallottuk, nem elégitett ki; ha bár az eddig illetékes helyekről vett értesüléseink szerint teljes reményünk van az iránt, hogy a kormány Komárommegyének oly férfit adott, aki szerény hivatalos fokozatokon át fokrolfokra szolgálván előbbi megyéjét, hozzánk itjü tetterejét, nemes buzgalmát — pártatlanságát — és mindenek előtt a közgazgatási téren jártasságát hozza, s ezen reményben, de meg állása méltóságának tekintetéből saját magunk megbecsüléséből mondhatjuk neki — Isten hozott!

Mindazonáltal indítványom oda terjed, hogy valamint a székfoglaló közgyűlésen az új főispánt nemcsak az ő személyének, állásának, de a megye méltóságának figyelembe vétele mellett is tisztelettel, szeretettel fogadjuk és üdvözljük — meghívására 25 bizottsági tagból álló küldöttséget válasszunk — de minden a főispán érkezé-

TÁRGYA.

Miért borul? *)

Mért borul oly sötéten
Lelkemre a bánat?
Oh! miért száll a földre éj —
Mért vet a fény árnyat?

Mért hervad a rózsá levél,
Ha elnyilt virága?
Mért hajlik oly búsan le a
Szomorú fűz ága?

Mért borítja be az eget
Könnyekkel telt felhő?
Mért sir a tar mezők felett
Hűvös őszi szellő?

Mért oly fájó a fülmile
Panaszos éneke?
Mért van a gerle — bűgös
Fájdalommal tele?

A ki boldog, nem érti meg
A fájdalom szavát;
A sóhajlás, a köny csak a
Szenvédőt hatja át.

*) Mutatvány szerzőnek „Hulló levelek” cím alatt sajtó alatt lévő könyvéből.

A ki szenved, csak az tudja,
Mennyi ovsosság van:
Egy-egy fájó sóhajlásban —
Csendes könyhullásban.

Várady Ferencz.

Hervadt virág.

Egy elszáradt rózsát tartogatok kegyelettel íróasztalomon! Valahányszor reá esik tekintetem, visszazárl lelke a multba, honnan annyi emlék táru lelki szemem elé. Ha nézem, eszembe jut a történet, mely e rózsához volt fűzve, s ez a visszaemlékezés megrá és lesújt! Pedig oly mindennapi esemény volt az, csak hogy a hős, az áldozat, oly közel állt hozzám.

Ha érdeklő önöket elmesélem!
Szép nyári est volt! Magányosan üldögéltem udvarunk végén levő hárs tövében. Vártam régi barátomat, ki megígerte, hogy mielőtt új állomását elfoglalni indul, bucsúzni el jön hozzám is. Gusztráv, mert így hívták, szegény árva fiú volt kitünően végezve tanulmányait s most távol vidéken nyert alkalmazást.

Mióta szülei elhaltak, ügyzolván nálunk nevelkedett fel. Az első classistól egész az utolsó szigorlatig együtt végeztük tanulmányainkat. Ismertük egymás belvilágát mintha testvérek lettünk volna s most szétválasztott bennünket a sors. Jó fiú volt s a mellett csinos és értelmes is, csak egy hibája volt, hogy nagyon, egész a rajongásig tudott szeretni.

Ime nagyjából bemutattam kedves olvasóimnak azt az alakot, ki az esti szürkület daczára is, már a kaputól észrevette, hogy én a hárs tövében álmodozom, s egyenesen hozzám tartva

karjaiba zárt s érzelemtől rezgő hangon csak annyit mondott. Barátom ma én oly boldog, s mégis boldogtalan vagyok.

Leült mellém, fejét a hárs tövének vetve nézte a csillagos eget, s úgy mondta el, hogy most épen Versényiék től jön, hol szinte bucsúzni volt!

A Versényi házhoz távoli rokon volt, különben pedig, eddig mint nevelő volt e háznál, s abból tartotta fenn magát.

Szíviügy is csatolta oda, mert a nagyobbik lány a szép Ilona szép szeméi titkos érzelmeiket fakasztottak gyűlékony szívében; érzelmei úgy látszik viszonzozva is lettek, daczára, hogy eddig csak titokban epedtek egymásért.

Hosszú szünet után, mely előtt is természetesen Ilonkáról folyt a szó, Gusztri törte meg az ünnepélyes csendet s azt kérde tőlem: Fiú mit gondolsz? Fog-e Ilon a távolban is szeretni engem?

Barátom! Nehéz kérdés ez viszonzám én — mikor a női hűség olyan mint az álm, szebbnél szebb képeket varázsol elénk, képes örömeiben ringat, biztat, hogy remélj, de ideig tart csak: aztán felébredtünk!

Ne rémíts folytatá Gusztráv — ha láttad volna ma Ilont, nem így vélekednél Megmutatta még egyszer virágait s ott az út egyik kanyarulatánál a cyprusok körül — egy szegfűt tépve darabokra, oly édesen suttozá: — Gusztráv ne hagyjon el végkép? — Gondoljon reám

Itt elakadt hangja, s nézd, ezt a rózsát leszakasztva emlékül nyujtá. Azt a kint s azt a kéjt mit e perczen éreztem, azt elmondani lehetetlen. Kinlódtam, mert vívtam önmagammal hogy lábai elé ne omoljam s boldog voltam, mert megérttem, hogy szeret — Kértem, hogy mondja meg vajlon remélhetek-e ha — kiküzdve

sekor nagyobb s tüntetőbb fogadtatást a megye mint törvényhatóság részéről ne rendeztünk s elne rendeljünk.

Ezen két indítványomat elfogadás végett ajánlva tisztelettel vagyok
Komárom, 15. október 1892.

alázatos szolgálja
Fittler Gyula,
megyebizottsági tag

Ezen indítvány mindkét része minden ellenvetés nélkül egyhangulag elfogadtatván — az indítványozó meg azt kérte, hogy a határozat alapján állapítsák meg és nyomtatásban azonnal küldessék szét a programot, — mely következő:

„Méltóságos Rudnay Béla, Komárom vmegye és sz. kir. város főispánjának fogadtatása és beiktatásának f. évi október 17-én tartott rendkívüli közgyűlésében megállapított programja.

Oktober 24-én: 1. Tatán, mint a megye területén első főszolgabírói állomáson Balogh Lajos járási főszolgabíró minden küldöttség mellőzésével egyszerűen üdvözlí, és hozzá csatlakozik. 2. A komárom-ujszönyi állomáson a megye tisztviselőikara, élén Szombathely Győző kir. tanácsos alispánnal, üdvözlí az érkező főispánt.

Oktober 25-én: 1. A szent András-templomban d. e. 9 órakor isteni tisztelet. 2. D. e. 10 órakor a beiktató közgyűlés megnyitása Szombathely Győző alispán által; a főispán küldöttség által leendő meghívása után az esküt leteszi, és székfoglalóját megtartja s ifjú Kálmán Rudolf főjegyző által üdvözöltetik. 3. 12 órakor a megyei közigazgatási bizottság, és a megyei tisztviselői kar tisztelgése.“

HIREK.

Az ujonnan kinevezett megyei főispán Ö méltósága Rudnay Béla ur, székfoglalási ünnepélyre Komáromba történendő menetele alkalmával f. hó 24-én a d. u. gyorsvonattal érinti városunkat is, s az indóház-nál Balogh Lajos főszolgabíró ur fogja üdvözölni.

Kórház-ügyünk nem épen a legörvendesebb módon halad, ha a komárommegyei állandó választmány f. évi október hó 13-án tartott gyűlésén hozott határozatát vesszük tekintetbe; ugyanis a tatai és tóvárosi ipartestület kérvényét, melyben a Tatán felállítandó kórházra a megyei kórház-alap-

magannak a biztos existenciát visszatérk hoz-
zák.

E kérdésre utolsó szava volt a felelet, mikor utoljára kézzsoritásban ismétlém e kérdést. Megértett! Könnyes szemekkel rebegék el ajkai az „igen“-t.

Remélj tehát fiú! Álmodj a szerelemről, a hűségről, hosszan boldogan; szívből kívánom, hogy boldog legyen ébredésed is, viszonzám e felfedezés után Gusztávhoz s azután pedig kar-
ronfogva mentünk szerény lakásunkba, hol boldogult jó Anyám izletes búcsú estéit készített számunkra. — A poezisba próza is vegyült!

... Ekkor láttam azt a rózsát először! Oly szép volt és oly üde! Tulajdonosa is boldog volt akkor. Remélt és álmodott!

Milyen lessz a felébredés!?

— Gusztáv elutazása óta hetek hónapok multak el! A nyárból ősz lett, az ősz után megjött a tél, a fényes vigalmak korszaka.

A hűség próbája ez az idény, az ostromban az igazi tántoríthatatlan marad, a csapodár meg inog.

Mikor a dicsőség tetőpontján ragyog, akkor lehet a nő jellemet legjobban megítélni.

Mondhatom, szánni kezdtem Gusztávot!

A szép Versényi Ilona a vigalmak királynője lett! Láttam, miként ostromolja őt a férfivilág csekély kegyekért. Láttam őt először hidegnek s csak lassan olvadónak. Láttam aztán később mint tüntet ki egy nyalka huszártisztet a többi udvarló közül. Hallottam aztán oly megjegyzéseket is mikor ketten együtt lejtettek, hogy „milyen szép egy pár“!

Ilyenkor gondolataim messze tévelyegve felkeresték azt a szegény fiút, ki talán most is iróasztalánál az aktákat bújva küzd reménnyel telve, azon hisztemben, hogy majd egykor elér egy — csillagot! ...

Szegény Gusztáv! Ne kapaszkodjál! Magas

ból mintegy 8000 frt segélyt kér, az állandó választmány nem tartja teljesíthetőnek, mert a kórház-alap célja egy megyei kórház létesítése; a cél helyesli ugyan, de más alap, amiből segélyt adhatna, nem áll rendelkezésre. Mindazonáltal hisszük, hogy a megyei közgyűlés fog módot találni, hogy e szép eszme meg ne fenekeljen, s felkérjük a tatai megyebizottsági tag urakat, hogy a f. hó 31-én tartandó közgyűlésre megjelenjen s oda hatni iparkodjanak, hogy bármi uton is a cél elérthessék.

Felosztatott istálló. Egy bécsi lap jelentése szerint, Esterházy Miklós gróf felosztatja ütegetőistállóját. Ezt a hírt sportkörökben sajnálkozással veszik tudomásul, mert Esterházy Miklós gróf az ütegetőversenyeknek hatalmas előmozdítója volt.

Eltűnt. Hoffmann Ede tatai születésű 13 éves róm. kath. vallású iskolás fiú még szeptember vége felé Budapesten, VII. kerület, arena-utca 6. számú lakásáról szó nélkül eltávozott és többé vissza nem tért. Körözik.

Az első koronák. A körömezi pénzverő e hó második felében kezdi meg az új pénzek verését, úgy, hogy a hónap végére már lesznek aranykoronák. Az új aranypénz első példányait az országgyűlési képviselők kapják, akiknek novemberi napidíjait már aranykoronákban fogják kifizetni.

A komáromi „Erzsébet“-hidat választotta öngyilkossága színhelyül egy ismeretlen, ki a napokban a hidról a Dunába ugrott, s a habok között tünt el, így még csak ki léte sem volt megtudható.

Gőzfürdő Uj-Szönyben. Egy igazán égető szükségén lesz segítve az által, hogy Uj-Szönyben Milch E. özvegye és Milch Naftali cég költséget nem kímélve, egy modern és a célnak tökéletesen megfelelő gőz- és kádfürdőnek építéséhez hozzáfogott. Mi tataiak is méltán örülhetünk e ténynek, mert kevés költség és idővesztéssel élvezhetjük ezután a kényelmet.

Örömmel vettünk tudomást azon tényről, hogy városunk szülöttje Dr. Ungár Gyula az egészségtan középiskolai tanára, a fő- és székváros v. kórház másodordos és IV-ik kerületi hatósági orvos, Budapesten privát praxis végett a IV-ik kerület, esküter 7. sz., I-ső emeleten letelepedett, s rendelést d. u. 2—4 óráig elfogad. — Gratulálunk a tudományosan képzett

neked az a csillag! Mondj le róla inkább, hisz szívből úgy is kiölte már emlékedet az uralkodni vágyás s a női hűség.

... Karneval uralma végét járta már! Egy estélyen nagy nehezen jutott nekem is egy tour, az ünnepelt Ilonkától.

Előhozta Gusztáv is, mitől én neki bátorodva elmondottam egyet mást mikből világosan megérthető, hogy még mindig igen sokszor gondol reá; azt hívtam, hogy még érez ő is keveset iránta s talán egy eljött szócska árulója lessz, — de nagyon csalódtam!

Keserű mosoly, mi gúnynak is beillett, lebent el ajkai körül s azzal befejeztük a táncot s beszélgetést.

Nem is beszéltem vele többé soha! Az a mosoly olyan megmagyarázhatatlan volt előttem, de egy szép tavaszi reggelen megjött a megfejtése is.

Hivatalos teendőim után lakásom felé tartottam mikor két levelet kézbesített a levélhordó. — Az egyik Gusztávól jött, melyben keservesen rajzolta lélekállapotát, mert Ilonról mit sem tud, s kér, hogy írjak neki róla néhány sort, hogy nyugodt legyen.

Szegény megcsalott! Itt a másik kouvvert tartalmazza soraidra a feleletet, melyben engem mint a Versényi ház jóbarátját értesítenek, hogy Versényi Ilonkát eljegyzé ekkor és ekkor Bedői Jenő gróf főhadnagy!

Hogyan adjam ezt tudtára? — Ezen tüntem hosszú ideig! Ha levélileg teszem, ki tudja mily okatlan cselekedetet visz véghez, s hogy erre képes azt bizonyosan tudam!

Elhatároztam, hogy személyesen mondom meg neki alkalmas pillanatban a lesújtó hymen-hírt. — Rögton vonatra is ültem s az vitt messze — az áldozat felé.

Azt az örömet leírni, mit látásom okozott, képtelen vagyok s én ekkor oly igen szántam őt.

Még örömben is csalódtam és újra csaló-

tőrekvő orvosnak, kit csak legutóbb is a fővárosi tanács fáradhatlan buzgótsága s tudományos képzettsége elismerésül a IV-ik kerület hatósági orvosának nevezett ki.

A tatai és tóvárosi kereskedők köré által f. hó 15-én felolvasással egybekötve rendezett táncestély morális szempontból a legjobb, finanziaálisan azonban a leggyaralóbb eredménnyel végződött, minek azonban sem a rendező-bizottság, sem a kissé kedvezőtlen idő, hanem egyenesen a kör factorai, a választmány az oka. Daczára annak, hogy a szétküldött meghívókon világosan meg volt említve, hogy a befolyó tiszta jödelem az egyeletnek szűgyenére való könyvtára javára, illetve ennek gyarapítására fog fordítottatni, daczára annak, hogy a rendező-bizottság minden követ megmozdított a mulatság minél nagyobb sikerének elérése végett, ezenfelül pedig a beléptidíjat is a lehető legmérsékeltbben állapította meg, — hölgyek pláne semmi beléptidíjat sem fizettek — a választmány oly kevésbé respektálta a rendezőbizottság szép törekvését, hogy távollétével tüntetőleg kifejezte azt, miszerint az általa képviselt egyeletnek felvirágzása legkevésbé sem tartozik ambíciójához. Ennek könnyen reducálható eredménye csakis az lehet — és teljesen jogosan — hogy a kör igen t. választmánya ezután, ha mulatságot óhajt rendezni, még kötéll sem lesz képes rendezőket verbuválni. A mulatság részletéről megemlíthetjük, hogy Gansz Ignác ur humoros felolvasása mint már csarnokunkban olvasható — az aratott elismerést teljesen kiérdemelte, ezután Dukász Jenő ar a „kakastüllő“ című monológot adta elő. Wilhelm Sándor ur pedig a monológ ellen monológizált mindketten teljesen megállták a teret. Ezután táncra perdült a fiatalság elfogyhatlan jó kedvvel, mely reggeli négy óráig tartott. Az első négyest 40 pár tánczolta. A pénztári kimutatást — tisztesség nem esik szólni — lapunk legközelebbi számában közöljük.

A helybeli honvédség készletéből egy drb. négyfogatu löszkerocsi lesz eladva. A bővebb felvilágosítást f. hó 26-úig, — a venni szándékozók, — a kezelőtisztí irodában a hivatalos órák alatt megkaphatják.

Vásárok elhalasztása. Székes-Fehérváron a f. hó 23-án és 24-én; Párkányon a f. hó 23-án és Esztergomban a f. hó 31-én megtartatni szokott vásárok, — a megyékben

Igy van ez, ilyen az élet! Némely ember oly szerencsétlen, hogy örülnie sem szabad, mert utoléri rögton a nemezis — a családás! Szellemi csapás ez, a lélekre van mérve s mégis az anyag — a test vagy ész benuh meg, ha elviselésére gyenge volt az, kire mérte volt.

Néhány napig voltam már nála, mikor végre gyengéden feltártam előtte a helyzetet. — Hihetetlennek tünt előtte s csak némán mereven bámult reám. Mikor pedig az aranysegélyű eljegyzési lapot is bemutatam neki, leborult az asztalra s sirt hosszasán ... keservesen.

Ugy sajnáltam szegény fiút! Össze voltak zúzva legszebb reményei! Talán el sem hiszik önök, hogy valaki ennyire szeretni tudjon!!

Pedig igaz történet ez! Elöttem folyt le a végkifejletig; s azt az ádáz lelki tusát végig nézni is oly irtózatoss vala!

Az az emlék rózza pedig még most is ott függött az ágya fölött egy kis emailrozott keretben. — Talán ahhoz imádkozott naponként ... hiába ... fonyadt, elszáradt volt már, talán csókjaitól.

Reményei is szétfoszolva! Az álom végéhez közel!

Nehezen nyugodott meg sorsában, de végre is némileg megnyugtatta visszaindultam azon reményben hagyva hátra, hogy nehéz sebére talán irt nyújt az idő.

Multak a napok! Leveleiben meg-meg szó-laltatott néha egy-egy bánatos hírt, de végre is azt kellett hinnem, hogy elfelejté a csapást. Így közelgett el a nap, melyen el kellett hangzani a „holtomiglan“-nak.

Ködös októberi délelőtt volt! Fényes fogatokon hajtott fel a nászszereg az esküvőre. Kiváncsiságom engem is el vitt a nézők közé!

Ilona szebb volt mint valaha! Sirt mikor az oltár elé lépett.

Valjon miért? — Oka pedig látszólag nem volt reá!

Végig jártattam szememet a fényes ala-

felmerült kolera esetek miatt, bizonytalan időre elhalasztattak.

A tatai segélyegyleti sikkasztás bűntényben a végtárgyalás Komáromban t. hó 27-én lesz megtartva.

A tatai országos „Imrenapi“ vásár ez idén november hó 2-án és 3-án fog megtartatni. És pedig: a baromvásár nov. 2-án szerdai napon; a kirakodó vásár pedig nov. 3-án esütőtöröki napon.

Halálozás. Részvételt értesültünk, miszerint Kaszás István tóvárosi kávé urnak 6 éves kis fia Pistika f. hó 17-én elhunyt. A temetés általános részvét mellett f. hó 19-én volt.

Az utazó közönség hihetőleg súlyos teherrel fog szabadulni nyerhetni, — mivel a megyei állandó választmány a megyei közgyűlésnek ajánlani fogja, hogy a berkocsi viteldj Tatán és Tóvároson méltányosan leszálltassék.

CSARNOK.

Az elképzelhetlen vendégszeretet.

Felolvasatott a „Tatai s tóvárosi kereskedők köre“ helyiségében f. hó 12-én

Történetem egy olyan kis magyar falucskában játszódott le, melyet a természet igen sok homokkal, de igen kevés intelligens elemmel áldott meg, s a hol ennél fogva a répa és burgonya sokkal nagyobb lelkesedéssel tenyésztetik, mint a szivélyesség, barátság és rendszert.

Ezen kis falucskát szemelte ki az Uristen a pénzzel és minden földi javakkal bőven megáldott X. bankár nyaraló helyéül és hogy földi boldogságában valami tulságosan elbizakodott ne legyen, nyomtatékul egy feleséget és hét leányt is kapott.

A leányok szépek voltak, az apjuk gazdag, az anyjuk rövidlátó három oly körülmény, melyek együttvéve igen alkalmasak voltak a családban történt látogatások kellemessé tételére és így mindig találkoztak fiatal pástorok, kik a hét kövér bárányt az udvarlás tágas legelőjére terelték.

Ezen pástorok között voltam én is; nem ugyan azért, hogy egy szép napon a báránnyal egyikét saját otthonomba vigyem, hisz otthonom sem volt, és az ég Ura nem áldott meg holmi kövér legelővel sem, mely étvágygerjesztő parthiává tehetett volna.

Mielőtt azonban a bankár urról és családjáról körülményesen beszélnek, előre kell bocsátanom, hogy a család az excentricitás a különbség mintaképe volt mit az is bizonyít, hogy rendszeren a társalgó teremben étkeztek és az étteremben társalognak.

Ha azt mondom „étkeztek,“ úgy ismét meg

kokon, s egyszerre megdöbbsentem! Az ottárral szemközt a sekrestye ajtajánál ott állt Gusztáv! Szemei iszonyú lelki vihart árultak el, ajkai körül keserű mosoly játszadozott, s e mosolyban együtt volt kifejezve minden szenvedése s a szemrehányás ezeké!

Egyetlen egyszer pillantott fel Ilona s szemei Gusztávval találkoztak! Ilona elsápadt; Gusztáv arczáról is eltűnt a mosoly, ajkait összeharapva, szemei vadul égtek, látszott rajta, hogy kitörni készül. — Ez a pillanat volt talán végzetes reá!

Nem nézhettem tovább Utat törtem magamnak Gusztávhoz; karjaimba fűzve, s ő engedte magát lakásomra vezetett szótlanul.

Hazaérve elővonta kebléből azt az emlékezetes rózsát, asztalomra helyezte s aztán oly édesen sutogott hozzá összefüggéstelen dolgokat. Majd mellém ült s oly szaporán egymás után talán százszor is megkérde tőlem: Valjon boldog-e az ő szeretett Ilonkája?!

Szegény fiút a lelki harc megviselte — megörült!

— Szerencséjére még, hogy nem soká volt élő halott!!

Álma véget ért! Felébredt, de nem bírta ki az ébrenlétet, újra elaludt, de most már örökre! Azt a rózsát pedig megtartottam én emlékül tőle.

S most?

Nos, I. . . Most lesz egynéhányadik évfordulója, hogy eltemettük! Halottak napján az én is viszek ki sírjára egy rózsakoszorút. Ugyis egyedül leszek ki megemlékezem róla s a ki nekönnyezi; mert a másik, kinek oka volna reá — mint mondják — boldog, minek zokogna ő.

Baur Ödön.

kell jegyeznem, hogy soha senki annak szemtanuja nem volt, hogy a bankárknél étkeztek és hogy mit étkeztek? A család ezen üzletet ti tokban, a legsütöttebb fátol leple alatt üzte.

Azt a tényt „vendéget az asztalhoz hívni“ a bankárék csak hallomás útján tudták. X. urnak azon német közmondás volt alapelve, mely azt mondja: „nur der ist gastfrei, der frei von allen Gästen ist.“

X. ur és neje, hét leánya, négy fia és egy öreg nagynéni, ki egyuttal nevelő volt a háznál, örökösen és kivétel nélkül egyedül ültek az asztalhoz, és mióta a nap a hét kövér leány ragyogó arczáról visszatükröződött, idegen száj nem avatkozott csendes üzletükbe.

Én rendszeren, dében épügy mint este, étkezés előtt egy órával szoktam látogatásomat tenni, de soha senki ajkáról nem halottam elhangzani a bájos szót: „Maradjon nálunk ebédre.“ Minél inkább közeledett az etetési idő, annál jobban elhomályosultak a kedélyek, X. ur és neje lábaikkal nyugtalanul dübörögtek, a hét leány hol leült hol felkelt, de még a levegő is nyomasztó lett, míg végre — távozásra készen — felálltam; és ha azt mondtam: „önök valószínűleg étkezni akarnak, tehát távozom“ akkor X. ur ábrázata egyszerre úgy kifénylött, mint egy ctylinder kalap eső után, X-né barátságos mosoly kíséretében halgatólag helyeselt szándékomat, a hét leány pedig száját evésre készítve nyitva felelték.

Két nyáron át naponként meglátogattam X. ur hét leányát; én ezáltal semmivel kövérebb nem lettem, ők viszont kövérségükből semmit se a veszettek; soha ebédhez meg nem hívtam és ha néha este a délről megmaradt főzelékkel orromat meg nem ütö, melyből a valószínű ebédeltet redukálhattam, úgy nyilván arra kellett volna gondolnom, hogy itt a gyomor existenciájára semmi súly sem fektetetik.

Egy napon azonban — csodák csodája — mi történik?

Mint rendszeren déli 12 órakor jöttem és mint rendszeren odáig maradtam, míg az etetési hajlamot jelző symptomák u. m. általános mozgás, ide-oda járkálás, órára nézegetés stb. be nem állottak.

Ma minden elmaradt.

Az egész család rendkívül előzékeny modort tanusított, a hét leány egy rajzott köröttem, mint hét hal egyetlen zsemlyemorzsa körül, a mama felszázaddal ezélt használt mosolyát szellőztette, a papa pedig oly ravaszul nézett ki, mint egy talány, mely megfejtésre vár.

Egész szokatlanul éreztem magam; sejtettem, hogy itt valami nem mindennapos dolog történik, gyorsan kalapom után nyultam, azután elmondtam vigasztaló bucsumat: „önök valószínűleg étkezni akarnak, tehát távozom!“ de ég Ura! hallatlan dolog történt. Lehetetlen, és mégis megtörtént!

X. ur megszólal: „Nem volna-e hajlandó társaságunkban egy kanál levest élvezni?“ Szótlan maradtam; vajjon jól hallottam? enni? ebédelni? velünk ebédelni??

Itt valami rettenetes történhetett.

Merevvé lettem bámulatomban, és nem valék képes egy szót világra hozni. X-né karon fogott, és mintegy szerelem ittasan szólott: „igen, ön ma a mi vendégünk.“ Szemeim dörzsöltem, nem tudtam, álmodom vagy ébredék-e? A hét leány is körülüvelt, és a hét angyal egyszerre rebegte el a mennyei szót: „ön ma nálunk ebédel!“

S hogy a kimondott szót tetté változtassák, kiragadták kezemből kalapomat, botomat és keztyűmet, s így a kényszer hatása alatt maradnom kellett. Nagy oknak, kideríthetetlen titoknak kellett közben játszania, de én elhatároztam e rendkívüli esethek kulesát megtalálni, még ha életembe kerülni is.

Ebédelték, jól ebédelték, kitartással és szorgalommal, fáradhatatlan buzgalommal, s constánom kellett, hogy nézetemtől eltérőleg a család épügy étkezik, mint bárki más, sehol a legesekélyebb abnormitás. A hét leány minden fogást háromszor evett meg; először elnyelték a szemükkel, azután az orrukkal, és csak ezután a szájukkal, mely utóbbi azonban egy szemfényvesztőnek is dicséretére való gyorsasággal történt.

Az ebéd a legtökéletesebb rendben véget ért, sehoggy sem tudtam hallatlan meghívatom okát megtudni.

Meghatottan mondtam bucsut az egész családnak, melynek minden egyes tagja barátságos és kedves volt az utolsó pillanatig.

Az előszobában a szobaleány rám segítette felöltömet.

Ez mindenkor legérdekesebb pillanatom volt a bankárnál; a cziczus egy felette kedves teremtés volt, és így a világon kivüle senki sem lett volna képes felöltömet ráadni.

Mintfoggy pedig távozásom alkalmával rendszeren vagy a kezét megnyomtam, vagy valamit a kezébe nyomtam, mely utóbbi úgy látszik nagyobb hatást gyakorolt, ezen eljárásom által a jelentékenyebb családi titkok a sir sötét mélyéből keblembé vászorogtak.

Ma a szobaleány igen „hamiskásan“ mo-

solyogott reám, oly hamiskásan azonban, mely friss és vig volt, s melynek jelentőséget kellett tulajdonítanom.

S hogy e jelentőség ne legyen a mosolyban eltemetve, hanem napvilágra jöjjön, nyomatekósan nyomtam meg kezét, s valami nyomatekosat nyomtam a kezébe.

Nyomatási költségeim megtérítve, a titok kiderítve lett.

„Tudja-e uraságod, hogy miért lett ma vendégül meghiva?“

„Oh angyal — mondtam — égek a kíváncsiságtól.“

„Nos tehát tudja meg Uram, hogy a nagynéni megbetegedett, és nem ülhetett asztalhoz; a család pedig szörnyen habonás; a néni nélkül uram és úrnóm, hét kisasszony és négy fivérrel együtt tizenhárom ültek volna ebédnél, mely számmal fogva véleményük szerint közülök egyiknek okvetlenül rövid idő alatt meg kellett volna halnia.“

Önök kellett tehát a tizennegyediknek lennie.“

Gans Ignatz.

Felelős szerkesztő Kálmán Imre.

NYILT-TÉR. *)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonok és ismerősök, kik felejtethetetlen kis fiam, Pista temetésén, becses megjelenésük által osztoztak tájdalomban, fogadják szives részvétükért legőszintébb köszönetét a mélyen sujtott apának.

Kaszás István.

MED. UNIV.

Dr. UNGÁR GYULA

az egészségügytan k. i. tanára, a fő- és szék-város v. közkórház másodorvosa, IV-ik kerületi hatósági orvos

lakása IV. kerület, eskütér 7. sz.

1-ső emelet.

Rendel naponta d. u. 2—4-ig.

Orpheum-társaság.

Tóvároson

az ESTERHÁZY-szálloda

nagytermében

ma szombaton és holnap vasárnap

ELŐADÁS

tartatik.

Személyek:

Budai Juliska k. a., magyar énekesnő.

Lindau Mircza, bécsi énekesnő.

K. Maurice, komikus.

Józsefi nővérek, duettisták.

Weisz Sándor, karmester.

Különleges:

A LUMPEN BÁL

bóhozat énekkel.

MARKUS SCHOKERL

bóhozat énekkel.

■ Szabad bemenet. ■

Kezdeté 8 órakor.

Gyermekkert megnyitás.

Alábbirt helybeli illetőségű, törvényesen képesített gyermekkertész, f. é. november 1-jén a Fazekas-utca 314. számú házában valláskülönbség nélküli

gyermekkertet

nyitok; miről a n. é. közönséget azon kéressel értesitem, méltóztassanak b. pártfogásukkal kis vállalatomat támogatni.

A beiratások e hó 23., 24. és 25-én lesznek ugyanott.

Beke Gizella.

Gróf ESTERHÁZY MIKLÓS „Tata-tóvárosi uradalma“

— váraljai kertészete. —

minden a virág és műkertészet körébe eshető árucikkek és alakításokra vonatkozható megrendeléseket elvállal és teljesít.

Gyors és pontos kiszolgálat mellett, ajánlja a legegyszerűbbtől, a legmagasabb igényeknek megfelelő: menyasszonyi, béli és alkalmi csokrait; — hajdizs, mell és öv virágfüzereket; koszorukat. stb.

Minden időben kaphatók, a legigénytelenebb cserép-virágoktól, a legekötikusabb üvegházi és lakosztályokba alkalmazható dísznövények.

Helyiségek ünnepélyes alkalmakra, mérsékelt árak mellett élő növények és virágokkal dekoráltatnak.

Virágos kertek és parkirozások tervezésére, vagy átalakítására költségvetéssel szolgál, s ennek elfogadási megállapodásai szerint a berendezés teljes kivitelét is elvállalja.

Gyümölcs- és díszfák, bokrok, cserjék, rózsák, — minden virág- és konyhakertészeti gyökök és gumók, a lehető legnagyobb választékban; úgyszintén bármely konyhakerti újdonságok a saiont messze megelőző időben kaphatók.

Írásbeli megrendelések az alulírt pontos címre intézendők. Az árak vagy az előre beküldött összeghez szabottan csomagolás- és portómentesen, vagy a megrendelési érték határ szabatos kijelélése szerint, utánvétel mellett postán vagy vasuton szállítatnak.

Uradałmi váraljai kertészet
Tatán.

Tenyész kan eladás.

Szendi gazdaságnál 18 drb. válogatott kis-jenői és okányi keresztezés 1¹/₂, 2 és 2¹/₂ éves kan eladó. — Ugyanitt 6 hónapos kanok is adatnak el.

Ajánlatok

Strausz József,
Szendi
Komárommegye.

ÜGYVÉDEK,
község-jegyzői és lelkészi hivatalok
részére szükséges

NYOMTATVÁNYOK

ÉS IRODA-SZEREK

legjuttányosabban beszerezhetők

ENGLÄNDER JAKAB

könyvnyomdájában,

könyv-, papir-, rajz-, zenemű- és írószer-kereskedésében
TATÁN, Főtér (a városház épületében).

Máriazellői Gyomorcsépek

Magyarországi Gyógyászati Társaság
Hudapest, Király utca 12 sz.
A vádgyógyászati és alkalmi készítmények készítésére és eladására a Magyarországi Gyógyászati Társaság által engedélyezett. A készítmények a legújabb tudományos eredmények alapján készültek. A készítmények a legújabb tudományos eredmények alapján készültek. A készítmények a legújabb tudományos eredmények alapján készültek.

Tata-Tóváros Menck Dénes és Karika Béla gyógyszerésztárában

Sebészeti eszközök, fecskendők, irrigateurok, tejszivók, bougiek stb. raktára.

Most midőn már semmi kétség a felől, hogy hazánkban az **ázsiai kolera** fészket rakott, a halálos rémet csak úgy tarthatjuk távol, ha megtesszük ellene a legmesszebbre menő óvintézkedéseket, s ezt el is érhetjük a ma már rendelkezésünkre álló **fertőtlenítő szerekkel**.
Bátor vagyok a n. érdemű közönség szíves figyelmébe ajánlani gyógyszer-táramat, mint a

FERTŐTLENÍTŐ SZEREK

legolósabb beszerzési forrását.

Fertőtlenítő szerek:

Carbolsav,	vegytiszta tömény 100%	100 gr.	—	frt 50 kr.
"	"	"	1 Ko.	3 frt 50 kr.
"	sárga	100%	1 Ko.	1 frt 20 kr.
"	fekete	60%	1 Ko.	— frt 50 kr.
"	"	10 kilón felül	1 Ko.	— frt 40 kr.
"	oldat 10%, 5%, 4%, 3%, 2%	tetszés szerinti mennyiségben.		
Carbolsav	"	"	1 Ko.	— frt 20 kr.
Carbolsav	"	10 Kilón felül	1 Ko.	— frt 14 kr.
Creolin	"	"	1 Ko.	1 frt — kr.
Lysolum	100 250 500 1000			
Ferrum sulfuric (kénsavas vas)			1 Ko.	1 frt 15 kr.

Kézmosásra étkezés előtt:

Creolin vízbe cseppentve	10 gramm	10 kr.	Carbol glicerín szappan	1 drb.	35 kr.
Cresolin "	10 "	20 kr.	Carbol szappan Sarg	1 drb.	20 kr.
Carbol szappan	1 drb.	35 kr.	Sublimat	1 drb.	40 kr.

Továbbá Dr. Kellner és Dr. Bastler orvos urak előírása után készített

„KOLERA CSEPP“-jeimet

melyek mint kitiűő anti-cholerikus szerek a hasmenés és fellépésénél felülmulhatatlanul jó hatásának bizonyultak s annak elmérgesedését meggátolják.

Ára egy üvegnek használati utasítással 50 kr.

Bischoff Lipót gyógyszer-tárára a magyar czimerhez

TATÁN, főtér.

Gyógy cukorkák, China vashor, Reparatör Pain-Expeller, Mária-czelli cseppek, Erzsébet-labdacs, Kvizda állatgyógyászati szereinek s mindenféle házi gyógyszernek főraktára.

Bel- és külföldi különlegességek raktára. — Kitiűő illatszerek, gyógyszer-táramok, kosmetikus szepítőszer-ek, szőjizek, Salicyl, Anatherin, Kofhe, Mentin, Creolin stb.

Egyedüli raktára FLUID (Liquor restaurans) általam készített kitiűő anti-cholerikus szerek, amely rheumatisus bántalmaknál, esz, köztény s tagszaggyatások, ficzánok, esontörés stb. eseteinél kitiűőnek bizonyultak. Egy üveg ára 50 kr.